A°. 1843. N°. 71.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is ƒ 5 voor de drie maanden.

ZONDAG 9 APRIL.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels ƒ 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Toevoeging van buitengewone kiezers bij de provinciale staten, tot benoeming van de leden der Staten-Generaal.

Men herinnert zich hoe het *Journal de la Haye* onlangs een artikel, bestemd tot de aanbeveling van trapsgewijze verkiezingen boven alle andere, met de opmerking eindigde, dat het daarom nog niet geacht wilde worden aan onze verkiezingen de voorkeur te geven boven die van andere landen. Wij begrepen niet goed waarom men aan hetgeen men voor het beste hield, niet openlijk de voorkeur durfde geven. Het schijnt, als hield men eene achterdeur open, waardoor men zich, in geval van nood, redden wilde. Het *Journal* beriep zich bij die gelegenheid op de meening van den heer THORBECKE, doch behielp zich daarbij nog met de eerste uitgave van 's hoogleeraars *Aanteekening op de grondwet*, niet Aanteekeningen, gelijk het *Journal* schijnt te lezen. Wij brogten toen ter kennisse van het Haagsche blad, dat er eene tweede, veel uitvoeriger uitgaaf van dat werk bestond. Het heeft daarvan dadelijk gebruik gemaakt, zonder eens de beleefdheid te hebben van ons voor die mededeeling te bedanken. In een volgend nommer vertaalde het een gedeelte uit die tweede uitgaaf. Het voegde er, zeker bij *vergissing*, bij, dat wij gezegd hadden, dat de hoogleeraar in die tweede uitgaaf een ander gevoelen geleerd had, hetwelk met het beweren van het *Journal* streed. Doch bij betere lezing van ons artikel had men daarin kunnen zien, dat wij van het werk van den heer THORBECKE in het algemeen gesproken hadden, niet bepaald met betrekking tot het punt der verkiezingen.

Wij hadden het voornemen niet, om op nieuw op die zaak terug te komen, daar het *Journal* geheel onbeantwoord gelaten heeft ons hoofdbezwaar tegen onze trapsgewijze verkiezingen, dat aan dezelve, namelijk, geenerlei beginsel te gronde ligt. Want het vergist zich grof, wanneer het in de door hem vertaalde bladzijden van het werk des Leidschen hoogleeraars eene verdediging der trapsgewijze verkiezingen meent te zien. In dat gansche stuk wordt geen enkel woord van trapsgewijze verkiezingen gesproken; er wordt alleen gehandeld over de benoeming van de leden der Staten-Generaal door de provinciale staten; en beide zal het *Journal* toch niet voor gelijkluidend houden.

Dat wij, echter, op die zaak terug komen, is, dewijl de *Vlissingsche Courant*, eenigen tijd geleden, van de artikels van het *Journal de la Haye* sprekende, den wensch te kennen gaf, dat de minister van binnenlandsche zaken, in zijne derde proeve van een ontwerp van wet op de verkiezingen, het voorstel van den hoogleeraar THORBECKE mogt opvolgen, en »ten behoeve van de verkiezingen voor de Tweede Kamer jaarlijks bij de staten der provincie even veel buitengewone kiezers zoude voegen, op dezelfde wijze als de leden der staten, maar telkens op nieuw, gekozen." De schrijver van dat artikel schijnt te denken, dat dit zonder verandering der grondwet zoude kunnen geschieden. Tegen dit laatste, als onjuist, wilden wij waarschuwen. De heer THORBECKE zelf schreef dit met het oog op eene herziening.

De Staten-Generaal worden door de staten der provinciën gekozen, zegt de grondwet. Doch die buitengewone kiezers zouden geene leden der provinciale staten zijn; want deze zijn niet enkel kiescollegie, maar zijn tevens werktuigen van het uitvoerend gezag en een ligchaam van provinciale wetgeving; dit zoude aan die buitengewone kiezers nu juist ontbreken. Met de naauwkeurigheid van uitdrukking, van welke de heer THORBECKE boven allen een voorbeeld is, noemt hij hen dan ook geene leden der provinciale staten, maar *buitengewone kiezers*, op dezelfde wijze als de *leden der staten* te benoemen. Het onderscheid tusschen beide komt hier duidelijk uit. Het ware ook wonderlijk, zoo wij provinciale staten hadden, welke aan het belangrijkste, het wezenlijkste deel hunner betrekking geen deel mogten nemen.

Het is daarom volstrekt onmogelijk om onder onze tegenwoordige grondwet eene dergelijke bepaling in de kieswet op te nemen.

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Hamburg, *27 maart*. Naar men thans verneemt, zullen wij noch aan de Pruissische regering, noch aan een van haar afhankelijk handelsligchaam het tot stand komen van den Berlijn-Hamburger-spoorweg te danken hebben; maar de staten Mecklenburg en Hamburg zullen elk voor twee millioen thaler aan deze onderneming deelnemen, en dus de helft van het benoodigde kapitaal verstrekken, en slechts dan daarvoor renten trekken, wanneer de andere bij inteekening te zamen gebragte helft volle 4 pCt. rente ontvangen heeft. Brengt dus het geheele kapitaal niet meer dan netto 2 pCt. op, dan verliezen beide staten de renten; dat het minder zal opbrengen is niet te verwachten; de aandeelhouders hebben dus zekerheid genoeg. Het is ook niet te denken, dat de Mecklenburgsche standen of onze eigenërfde burgerij de voorstellen, dienaangaande door de regering te doen, zullen afwijzen. De eerstgenoemden weten, dat, als zij dit deden, zij voor altijd de aanspraak op eenen spoorweg door hun land verloren, welke dan op den linker Elbe-oever zou overgaan; en bij ons is men thans zoo zeer doordrongen van het bewustzijn, dat deze spoorweg eene levensvraag voor Hamburg geworden is, dat de senaat zich wel van eene toestemming van deszelfs ontwerp kan verzekerd houden. (*A. A. Z.*)

OOSTENRIJK.

Weenen, *31 maart*. Daar reeds sedert verscheidene dagen iedere spoor van koorts verdwenen is, en zijne doorluchtige hoogheid de aartshertog *Frans Karel* gisteren reeds gedurende drie uren heeft opgezeten en zich zeer wel bevindt, zoo kan men zijne hoogheid voor hersteld verklaren, en zullen er verder geene bulletins worden uitgegeven.

PRUISSEN.

Berlijn, *2 april*. Het verblijf van den koning van Hannover alhier wordt als veel langer opgegeven, dan men aanvankelijk vermoedde. Men zegt dat Z. M. gedurende den geheelen zomer hier zal wonen, en dat in het nieuwe paleis bij Potsdam kamers voor hem worden ingerigt. Hieraan knoopt men het vermoeden, dat het des konings voornemen zou zijn, reeds bij zijn leven voor langeren tijd de regering in handen van den kroonprins te laten, ten einde later alle geschilpunten over deszelfs bevoegdheid uit te sluiten.

— De verkoop van de heerlijkheid Muskau aan Z. M. den graaf *van Nassau* is, naar men verneemt, afgesprongen, en wel wegens eene oorzaak, die den vorst *Pückler Muskau* zeer tot eere strekt. De koopsom van 1,700,000 thalers was bewilligd; de vorst verlangde echter, dat zijne bedienden en beambten tevens door den nieuwen eigenaar zouden worden overgenomen en in hunne bedieningen gelaten of op pensioen gesteld, welke eisch de onderhandelingen hebben doen afspringen. (*K. Z.*)

ENGELAND.

Londen, *5 april*. Gisteren heeft lord *Ashley* bij de Kamer der Gemeenten eene motie gedaan tegen den opiumhandel. Hij vond het onregtmatig en onstaatkundig tevens, dien handel te laten bestaan, en daar, wanneer men dezelve blootelijk verbood, de verderfelijke waar toch steeds in China binnen gesloken zou worden en onze goede verstandhouding met dat rijk aan nieuwe stoornis zoo blootstellen, wilde hij het aankweeken van den maankop in Indië tegegengaan hebben. Onderscheiden leden spraken voor en tegen, maar op de aanmerking van sir *Robert Peel*, dat er met China onderhandeld werd om het opium-verbod te doen wijzigen, daar hetzelve toch niet vol te houden was, alzoo de bevolking naar het artikel haakte, en indien men deszelfs aankweeking op ons grondgebied verbood, het van elders aangevoerd zou worden, terwijl ons Indisch bestuur eene bijna onontbeerlijke inkomst vruchteloos zou missen — bewilligde lord *Ashley* zijne motie in te trekken en de zaak had geen verder gevolg.

— De stoomboot *Great Western*, wier lang achterblijven eenige ongerustheid begon te veroorzaken, is, na door tegenwind te zijn opgehouden, laatstleden zaturdag te Liverpool gearriveerd. Blijkens de door haar aangebragte brieven, verkeerde sir *C. Bagot*, de gouverneur van Canada, in hopeloozen toestand, en had de opstand op het eiland Sint Domingo zich merkelijk uitgebreid.

— De nu reeds weder uit het oog verdwenen komeet heeft ook in Noord-Amerika, waar zij zelfs op den vollen middag gezien en hare kern duidelijk onderscheiden is, de aandacht in hooge mate tot zich getrokken.

FRANKRIJK.

Parijs, *5 april*. De beurs is heden zeer woelig geweest, ten gevolge van geruchten van ongunstige tijdingen uit Spanje, die men zeide bij een der bankiershuizen alhier ontvangen te zijn; of er werkelijk zoodanige tijdingen zijn aangekomen, is evenwel moeijelijk te beslissen.

— Volgens den *Moniteur Algérien* van den 30sten maart, hebben onze troepen in Algerië weder aanzienlijke voordeelen op de Arabieren behaald en den reeds zoo dikwerf totaal vernietigden *Abd-el-Kader* thans bijna vernietigd. De afdeeling van den generaal *Gentil* is in de vlakte van Oued Ghiebal met de Kabylen slaags geweest; het gevecht heeft een uur geduurd gehad en de Kabylen hebben als wanhopigen gevochten. De afdeeling heeft meer dan 700 krijggevangenen en 400 ossen en 3000 schapen en geiten buit gemaakt. De vijand heeft een verlies van 150 man aan dooden; aan den kant der Franschen is het verlies van 11 gesneuvelden en 18 gekwetsten.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 5 *april.* Het heeft Z. M. den koning behaagd den heer *de Vaines van Brakel*, gepensioneerd commandant van Doesborgh, te verheffen in den Nederlandschen adelstand.

's Gravenhage, 6 *april.* Men wil, dat, met uitzondering van den heer mr. *F. Frets*, al de leden der commissie van redactie en ter herziening van de nationale wetboeken, ingesteld bij koninklijk besluit van den 24sten februarij 1831, dezer dagen hun ontslag hebben genomen, zijnde de heeren jhr. mr *G. Beelaerts van Blokland*, mr. *H. J. Dijckmeester*, mr. *H. M. A. J. van Asch van Wijck*, mr. *W. B. Donker Curtius van Tienhoven*, jhr. mr. *M. W. de Jonge van Campens Nieuwland* en mr. *J. op den Hooff*.

— Z. M. heeft den raad van legatie, mr. *T. M. Roest van Limburg*, toegevoegd aan hoogstdeszelfs gezantschap te Weenen, ten einde er tevens de functiën van secretaris van legatie waar te nemen.

Gorinchem, 7 *april.* Heden morgen omstreeks kwartier voor zes ure is hier een vrij sterke schok van aardbeving opgemerkt. De grond had van het Z. O. naar het N. W. eene golvende beweging. In eene der scholen dezer stad moet die het duidelijkste opgemerkt zijn. De zonneblinden, welke aldaar door koorden aan den zolder worden geheschen, schudden; eene kagchelpijp van vijf ellen lengte rammelde hoorbaar. De schoolborden, waarvan de koorden door in den zolder geslagen krammen loopen, slingerden; van drie deuren, welke allen in de rigting van het N. naar het Z. staan, was het kraken goed merkbaar. In andere huizen hebben sommige lieden, die op dat oogenblik nog te bed lagen, eene schuddende beweging gevoeld, terwijl de gordijnen zich bewogen. Een man, die op dit verschijnsel ijlings uit zijn bed sprong en zich naar buiten begaf, bespeurde, dat de lucht op dat oogenblik eene aschgraauwe kleur had, en dat er meer deining in de rivier was, dan men, bij zoo weinig wind, kon verwachten. In één huis moet zelfs eene deur daardoor opengesprongen zijn. Ook te Woudrichem en te Heusden heeft men, naar wij vernemen, hetzelfde verschijnsel waargenomen. Nog sterker moet men dit echter te 's Hertogenbosch gevoeld hebben, waar zelfs de kroonen in de kerk zouden heen en weder geslingerd zijn.

's Hertogenbosch, 5 *april.* Men verneemt, dat zekere *Cornelis Verbruggen*, visscher te St. Michiels-Gestel, in de nabijheid dezer stad, burger en ingezeten dier gemeente, door den marechaussée *Genesens* en den veldwachter *Boselie*, te Schijndel, op den 3den dezer niet alleen mishandeld maar ook gewond en *onwettig* is gearresteerd geworden.

In den avond van den 3den dezer zijn beide politie-beambten, op bevel van den Edel Achtb. heer *Pape*, substituut-officier bij de arrondissements-regtbank, die zich onmiddellijk naar de plaats der misdaad had begeven, gearresteerd, en gevankelijk alhier overgebragt, ten einde met allen ernst deze gewelddadige zaak te onderzoeken en naar bevinding voor den regter te brengen.

Men weet dat de schuldigen aan dergelijke misdaden, overeenkomstig artikel 344 § 3, met den dood gestraft worden. Misbruik van sterken drank is de oorzaak, waarom beide politie-agenten zich zoo verre hebben vergeten.

De verwonde bevindt zich in bedenkelijken toestand, hoezeer niet alle hoop op het behoud van 's mans leven verloren is.

's Hertogenbosch, 6 *april.* Onder de buitengewone verschijnselen, die sedert eenigen tijd zijn waargenomen, behoort thans eene alhier, zoo men het mag noemen, plaats gehad hebbende aardbeving. Heden ochtend omstreeks kwartier voor zes ure werd deze stad door hevige schokken en slingeringen in huizen en andere plaatsen verontrust, die drie of vier seconden duurden. De meeste gebouwen trilden en waren in beweging. Van alle zijden zag men eene menigte bijeenkomen om elkander over deze hier onbekende gebeurtenis te onderhouden. Velen namen de vlugt uit hunne huizen en eene algemeene verslagenheid had onder de ingezeten op dat oogenblik plaats.

De schokken, voorafgegaan van een hevig en schrikbarend gedruisch en vergezeld van kortstondige bewegingen, die algemeen in meerderen of minderen graad zijn gevoeld, heeft men insgelijks, volgens ingewonnen berigten uit onderscheidene dorpen, in de nabijheid dezer stad, waargenomen.

De schudding was zoo groot, dat in onderscheidene huizen de hangbellen geslingerd werden en geluid gaven, terwijl de muren van kalk ontbloot zijn geworden, en de slingers der huisuurwerken zijn blijven stilstaan.

Onbegrijpelijk komt deze alhier bijna onmogelijke gebeurtenis voor. Vele gissingen zijn in omloop. Men spreekt van het springen van buskruidkelders of magazijnen in deze of gene vesting; het is nog een raadsel, doch men houdt het er algemeen voor, dat deze laatste geruchten nader moeten bevestigd worden. Men wacht met ongeduld nadere berigten in.

Grave, 6 *april.* Heden ontwaakten de ingezetenen met schrik omstreeks een kwart voor zes ure des morgens, door eene aardbeving, welke twee seconden aanhield, en nog al hevig was. Van instortingen hebben wij niets te betreuren.

Assen, 6 *april.* Het berigt, in ons vorig nommer medegedeeld, dat bij Onstwedder-Horst in het veen overblijfsels van eenen ouden houten weg ontdekt zijn, herinnert de ontdekking van de Valther-brug. Men weet, dat in october 1818 door den toenmaligen hoofdingenieur Hardenberg, nabij Valthe, onder de gemeente Odoorn, eene houten brug of weg van ten minste drie uren lengte, eenige voeten onder hoog veen bedolven, ondekt werd. Uiteenloopend waren de gevoelens over den oorsprong van dit reusachtig werk: de meesten hielden het voor eene door Romeinsche legerbenden gelegde brug; het koninklijk Nederlandsch instituut verklaarde het voor een werk der Drentsche landlieden, daargesteld om ten allen tijde een geschikten weg naar het klooster ter Apel te hebben; velen echter weigerden in de uitspraak dier letterkundige vierschaar te berusten, en de zaak is nog niet uitgemaakt. Welligt is men thans op het punt van een soortgelijk overblijfsel der oudheid te ontdekken. Althans in die streek mag men, zoo ergens, verwachten, gedenkteekenen te zullen vinden van het voorledene, die de tijd vergat te sloopen; de Valther-brug; de overlevering, welke daar het raadselachtig Hunsow plaatst; het Weerdinger-Holt, dat in de tijden des heidendoms een gewijd woud schijnt geweest te zijn; de verhalen bij *Picardt* van daar opgedolven oudheden, — wijzen ons op dien uithoek als op een klassiek oord. Wij hopen, in het belang der wetenschap, dat opzettelijke nasporingen ons in de gelegenheid zullen stellen, van iets stelligers daarover te kunnen mededeelen.

Ingezonden stukken.

Aan de Redactie der Arnhemsche Courant.

Bij de beoordeeling, in een der vorige nommers van uwe Courant, van het boekje, dezer dagen door den graaf VAN RECHTEREN uitgegeven, behelzende *Beschouwingen* enz., hebben wij ons geheel met uw gevoelen omtrent het noodzakelijke, nuttige en belangrijke van eenen staatsraad kunnen vereenigen. Wij willen, over ons land sprekende, zelfs verder gaan, en gaarne erkennen, dat, zoo als dezelve thans is zamengesteld, men eenen waarborg heeft tegen dwalingen der regering; maar wij moeten u toch eene vraag doen, die wij gaarne in uw geacht blad beantwoord zagen. Zij is deze: Indien de regering niet dwaalt, maar, tegen beter weten aan, opzettelijk (om redenen, welke wij nog zullen verzwijgen) den raad der wijzen, den welmeenenden raad van hen, die geroepen zijn, om, getrouw aan hunnen afgelegden eed, den koning, na het naauwkeurigst onderzoek, met liefde voor de waarheid voor te lichten, verwerpt, in den wind slaat, zoodat er moest staan in het koninklijk besluit: »wel gehoord, maar niet geluisterd naar den raad van state," wat nut en voordeel levert dan het bestaan van eenen staatsraad op? dat ligchaam, aan welks bemoeijingen en raad dikwerf staten hun behoud hadden te danken, na welks verachting zij hunnen val hebben moeten betreuren.

»Maar zoude dit in ons land het geval zijn?" hoor ik u vragen, mijnheer de redacteur; en dan doet het mij grievend leed, u zulks bevestigend te moeten beantwoorden, omdat ik in de ongelukkige gelegenheid geweest ben, zulke sch......... van nabij te zien en te hooren. Ik gevoel mij verpligt en geroepen, dezelve openbaar te maken.

De zaak is deze: Twee heeren te Amsterdam, LEVERT en HAGES, koopen (juist voor geenen verveeningsprijs) eenige landerijen in den Amstelveenschen middelpolder, geraken met den heer E. W. VAN DAM VAN ISSELT in kennis, weten dezen te persuaderen of te noodzaken, ook eenig lan in dien polder te koopen, en wel van den heer VAN SCHOUWENBURG, voor ee[n] koopprijs, de helft meer bedragende, dan het als [...] land waarde bezat, welke landerijen dan ook [...] geld of acceptatie betaald zijn geworden. Nadat [de] twee eerstgenoemden dus bijna geheel alleen be[...] hadden bij de verveening, hebben deze den in[...] verzocht van den heer VAN DAM, ten einde concess[ie te] erlangen tot de verveening van den Amstelveensc[hen] midderpolder. Verscheidene malen is gemeld verzo[ek] door de hooge regering, laatstelijk in 1830, van [de] hand gewezen; thans hebben den heeren VAN DA[M,] LEVERT en HAGES zich met een paar andere ingeland[en,] die weinig of geen belang meer bij de zaak he[b]ben, op nieuw geadresseerd, en hebben zij, na[...] wijzend advies van het bestuur van Amstelland, [...] een krachtig vertoog van burgemeester en wethoude[rs] der stad Amsterdam, welke, op hunne verkreg[en] regten en octrooi, door de regering steeds gema[...] neerd, steunende, voor de afwijzing van het v[er]zoek hebben geadviseerd, hebben de adressanten [...] zeg ik — ook na afwijzend advies van de gedeputee[rde] staten der provincie Noord-Holland, en eindelijk [...] een advies in denzelfden geest van den raad v[an] state, in dato den 16den januari 1843, niettege[n]staande dat alles die concessie erlangd; ja is er [...] die concessie een soort van geschenk gemaakt, h[et] welk — zegt men — de minister van binnenlands[che] zaken den heer VAN DAM VAN ISSELT op zijn verjarin[gs]feest is komen aanbieden. Dat zoodanige handelwi[jze] bij al de autoriteiten eene diepe verontwaardigi[ng] verwekt, zult gij, mijnheer de redacteur, wel ku[n]nen begrijpen, en het is thans de tijd om te zien, [...] men zulke sch..... lijdelijk zal moeten aanzien [en] dulden. Wij kunnen de opmerking niet onderdr[uk]ken, dat wij de toekomst van ons vaderland don[ker] te gemoet zien; waar de stem der wijzen niet m[eer] gehoord wordt, doch het hanengekraai der zotten o[p]gang maakt.

1 april 1843. Get. MN.

Hoe de opper-houtvester in Nederla[nd] 's konings besluiten opvolgt.

Onder bovenstaand opschrift komt in de *A[rn]hemsche Courant* van den 28sten maart, no. 63, [een] artikel voor, waarin, onder anderen, de vraag [ge]daan wordt: »*Wie, of liever welke wet geeft a[an] »den opper-houtvester het regt, om dertig cents va[n] »iedere aanvraag* (om acten voor de jagt en vissche[rij] »*te nemen.*" Na verder daarin gelezen te hebb[en:] »*Artikel 30 van het reglement* (de schrijver wete, [...] »het eene *wet* is) *over de jagt wil, dat de aanvra[gen] »op ongezegeld papier zal worden ingeleverd,*" komt deze vraag hoogst bevreemdend voor en st[rekt] ten blijke van des schrijvers groote voorbarigheid, [...] wat erger zoude wezen, kwade trouw; want, *of* [...] heeft de wet (volgens hem het reglement) waaruit [...] veroordeelt, niet geheel gelezen; daar hij anders, [...] het einde van het tarief, voorkomende in artikel [...] het antwoord op zijne vraag zoude gevonden heb[ben] in de woorden: »de recognitiën worden betaald [...] »de kantoren daartoe aan te wijzen; zullende [...] »acten, tegen overgifte der kwitantie, worden a[f] »geven, en, *bij het inleveren der verzoeken, perso[o]»lijk*, ZES STUIVERS *moeten betaald worden." of* [...] heeft, zulks gelezen hebbende, het niet willen [op]merken en in dat geval kan hij geenszins, als [...] goeder trouw handelende, geacht worden.

De heffing is alzoo wettig en, zoolang het tege[n]deel niet bewezen wordt, moet men aannemen, dat de [...] antwoording geschiedt daar, waar zulks behoort.

En wat nu aangaat de op de aanvragen voor[ko]mende zoo stuitende bewoordingen, »*zes stui[vers*« ...] men gelieve de dagteekening der wet (11 juli 1[...]) krachtens welke die stukken zijn daargesteld, in [...] oog te houden, en daarbij op de MOGELIJKHEID te [...]ken, dat er destijds of later vóór de invoering [der] centen, zoo groote hoeveelheid dier aanvragen ge[...] is, dat men zich in den laatsten tijd daarvan [...] bediend heeft, dan zal men die woorden gaarne [...] schoonen om der kosten wille, welke de vroegere [...] nietiging dier stukken, en derzelver vervanging [door] nieuwe, zoude te weeg gebragt hebben.

Misbruiken aan te wijzen waar dezelve be[staan] moge goed, ja pligtmatig zijn, — maar zonder [...] het bestuur in een hatelijk daglicht te stellen, [is] delmoedig.

1 april 1843.

Op dringend verzoek van den heer PIETER CLÉBAN, te Amsterdam, wordt het volgende adres geplaatst, hetwelk die heer, den 21sten februari ll. heeft ingediend

Aan Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

SIRE!

Ofschoon het kabinets-schrijven, dd. 14 januari ll., La. no. 1, in antwoord op des ondergeteekendens adres, van 18 december jl., door den directeur van 's konings kabinet geteekend is, zoo vermeent rekestrant des echter gegronde redenen te hebben, te twijfelen, of die dispositie wel den bepaalden wil des konings besluit, — ja, of het gedachte kabinets-stuk wel met voorkennis uwer majesteit geschreven is. Om deze gewigtige bedenking heeft rekestrant besloten, zich eerbiedig te refereren aan zijne onderscheidene opvolgende adressen, *in forma* aan uwe majesteit ingezonden. — Het zal, tot staving van des ondergeteekendens gevoelen, voor uwe majesteit niet dan welgevallig zijn, den loop dezer hoogstgewigtige, en reeds veel geruchts gemaakt hebbende zaak nogmaals herinnerend te behandelen.

Bij den aanvang van 's konings regering, heeft rekestrant onder dd. 2 november 1840, de geheele fatale geschiedenis aan uwe majesteit bekend gesteld en grondig uiteengezet; hoofdzakelijk heeft rekestrant bij dat adres gewezen op een sedert 6 julij 1838 bestaand koninklijk besluit, hetwelk een openlijk onpartijdig onderzoek beveelt, en aan welk besluit uwer majesteits koninklijke vader bij onderscheidene opvolgende kabinets-dispositiën standvastig is blijven houden. — Daar nu bij 's konings abdicatie de wetten des lands en de koninklijke besluiten niet vervallen zijn verklaard, zoo rekende ondergeteekende op het heilig koninklijk woord; rekestrant meende zich vooral niet in den nieuwen ridderlijken koning, die zigtbaar het algemeen geschokte vertrouwen wenschte op te beuren, te kunnen vergissen; ook nog heden, dezen dag, verkeert rekestrant in het bepaald gevoelen, dat Neerlands koning niet in staat is, opzettelijk onregt te plegen. Neen! het welbekend karakter uwer majesteit is te edel en te opregt; de toeleg, om langs den weg van ongeregtigheid het herstel der geschondene geregtigheid te ontkomen, is in allen geval met koninklijke waardigheid onbestaanbaar.

Hoezeer van 's konings eerlijkheid en regtvaardigheid overtuigd, zoo moet rekestrant des echter rondborstig de treurige belijdenis afleggen, dat hij zich schroomelijk in de nieuwe regering, in het heugelijk aangebroken tijdperk van opbouw en herstel, bedrogen heeft bevonden.

Het bleek alras, dat de nieuwe regering het bestaande koninklijk besluit, dd. 6 julij 1838, no. 2, als niet bestaande wenschte te beschouwen. In januarij 1841 was het de ex-minister van justitie, VAN MAANEN, en in maart daaraanvolgende vereenigde zich met Z. Exc. de minister van marine en koloniën, de heer BAUD, om rekestrant bepaald op 's konings last te doen weten, dat des ondergeteekendens onderscheidene rekesten onvatbaar waren geoordeeld, om daarop eenige dispositie te nemen.

Sire! van dat oogenblik heeft rekestrant de nieuwe regering verdacht, van buiten voorkennis uwer majesteit te handelen, of ten minste 's konings last te passeren; immers, de constitutionele koning, die, even als ieder lastgever, voor de daden van zijne gemagtigden aansprakelijk is, kon, en zou zich, vooral niet op zulk eene despotieke wijze, zoeken te onttrekken aan het onderzoek van klagten, die met alle regt den naam van nationale grieven dragen; intusschen hebben twee van 's konings verantwoordelijke ministers met hunne naamteekening, zonder aanvoering van eenige reden, bekrachtigd, dat zij van wege den koning gelast waren, rekestrant te doen verstaan, dat zijne onderscheidene adressen onvatbaar voor eenige dispositie waren geoordeeld. — Door dezen trouweloozen maatregel, werd het heilig koninklijk woord, waarmede rekestrant bijna drie jaren was gevleid, verzaakt en tot schande gesteld; het koninklijk besluit dd. 6 julij 1838, no. 2, werd niet ingetrokken, maar met voeten vertreden; eene handelwijze, zoo waardig.

De ondergeteekende heeft niet verzuimd, tegen het gedrag der beide heeren ministers krachtdadig te protesteren; vruchteloos waren die pogingen; de minister BAUD, tegen wien, als gewezen waarnemend gouverneur van Java, de klagten hoofdzakelijk waren gerigt, schijnt middel gevonden te hebben, om des rekestrants vertoogen aan het gezigt van uwe majesteit te onttrekken, of er hebben geheime, laakbare en strafwaardige handelingen plaats gevonden. Dat dit gevoelen niet ongegrond is, daarvan zal van lieverlede het voldingend bewijs geleverd worden.

Door angstige vrees voor het sedert jaren beloofde onpartijdig openlijk onderzoek gedreven, heeft de regering de toevlugt tot het beleid van den officier van justitie bij de criminele regtbank genomen; op het einde van april 1841, is rekestrant per missive verzocht op het parket in het paleis van justitie te compareren. — De heer UYTWERF STERLING heeft getracht rekestrant te bewegen, om zich met zijne zaak tot de gewone regtbank te wenden.

Door zoo vele buitengewone vertooningen achterdochtig gemaakt, en ongenegen, den ongevraagden raad te volgen, heeft de ondergeteekende op den 11den mei 1841, bij uitvoerig vertoog, zijne verontwaardiging over deze onwaardige handeling der regering aan uwe majesteit kenbaar gemaakt, en tegelijk op de vervulling van het sedert jaren beloofde onderzoek aangedrongen. Zes stuks gevoelige vertoogen, van tijd tot tijd aan den koning ingezonden, bleven onbeantwoord; de regering bewaarde een hardnekkig diep stilzwijgen; mogelijk meende zij, rekestrant, door de zaak slepende te houden, af te matten en moedeloos te maken. Op den 27sten october 1841 besloot rekestrant, uwe majesteit te doen weten, dat hij de koninklijke post-directie van achteloosheid begon te verdenken; hij verklaarde, dat, wanneer hem binnen eenen bepaalden tijd geen antwoord van wege den koning zou geworden, hij de post-administratie in de dagbladen zou sommeren, rekenschap van de haar aanvertrouwde stukken te geven.

De vrees, om 's rijks ambtenaren onschuldig te zien ten toon stellen, schijnt zwaar gewogen te hebben; ten minste, rekestrant ontving spoedig een kabinets-schrijven dd. 13 november 1841, gequoteerd La. F. 40, geteekend door 's konings kabinets-directeur A. G. A. VAN RAPPARD. Op last des konings, zoo heette het, werd rekestrant bekend gesteld, dat, indien hij meende, in Neerlands Indië verongelijkt te zijn, hij zich te wenden had tot den bevoegden regter.

Met bescheidenheid, ernst en vrijmoedigheid verklaarde requestrant in antwoord, dat, ofschoon de jongste dispositie door 's konings kabinets-directeur onderteekend was, hij des echter bepaald in het gevoelen verkeerde, dat het 's konings wil niet zijn kon, om bestaande koninklijke besluiten heimelijk te verdringen en door andere te doen vervangen. Rekestrant herinnerde, dat het niet ingetrokken koninklijk besluit, dd. 6 julij 1838, no. 2, door opvolgende besluiten bevestigd was, en dat het heilig koninklijk woord heilig moest zijn en blijven; om de eer van het land, en in het belang der koninklijke waardigheid, smeekte rekestrant uwe majesteit, om aan het sedert jaren beloofde openlijk onpartijdig onderzoek getrouw te blijven en gevolg te doen geven.

Zou de ridderlijke koning huiveren en terugdeinzen voor onderzoek, omdat mogelijk hooge staatsdienaren beschaamd gesteld, overtuigd van misdaad, verachting en bestraffing verdienden? Zou de koning huiveren voor onderzoek, om zoo mogelijk het herstel der geschondene geregtigheid te ontkomen? — Neen! zoo laag kan geen koning zinken, of hij zou ophouden koning te zijn; het was ook om die reden, dat rekestrant den koning smeekte, bij het beloofd onderzoek niet te verachten, maar edelmoedig van het onredelijk, onwettig, jongst besluit, dd. 13 november litt. F. 40 af te zien, en de zaak extra-judicieel af te maken door minnelijke schikkingen.

Billijk had requestrant verwacht, dat de hooge roem van 's konings regtvaardigheid en ridderlijke edelmoedigheid ook aan hem zou blijken; in die verwachting is de ondergeteekende echter te leur gesteld; onder dd. 21 december 1841 schreef de heer A. G. A. VAN RAPPARD, alweder op last des konings, dat er geene termen waren gevonden, om op de dispositie van 13 november 1841 litt. F 40, terug te komen. Van het koninklijk besluit dd. 6 julij 1838 no. 2 was in het geheel geen spraak meer, het was, alsof het nimmer had bestaan, en des echter bestond het in de volste kracht, want het niet was ingetrokken.

De bevinding bevestigde, en het zal nader meer bepaald en stellig bewezen worden, dat de nieuwe regering besloten had, de zaak even zoo geweldadig als zij was aangevangen te vervolgen, geen wonder, de heer BAUD, des rekestrants vastelooze onderdrukker en vervolger, zat op den hoogen ministeriëlen stoel van koloniën, hij scheen het totaal verderf van zijn slagtoffer gezworen te hebben.

De vrees, om rekestrant te antwoorden, scheen zich van de nieuwe regering meester te hebben gemaakt; op de herhaalde krachtige vertoogen, door rekestrant in forma ingezonden, werd op nieuw een diep stilzwijgen bewaard; en of rekestrant beweerde, dat het heilig en grondwettig regt van petitie door die willekeurige handelwijze geschonden werd, — de nieuwe regering bleef doof voor de regtmatigste klaagstem. Negen maanden verliepen er met zwijgen; op de bitterste verwijtingen, die eene eerlijke, met waardigheid bekleede regering had behooren te treffen, werd geen acht gegeven.

Eindelijk begon rekestrant der regering te doen verstaan, dat het hem bekend was, dat er door de regering eenen heilloozen invloed op den onafhankelijken voorzitter van den Hoogen Raad der Nederlanden door 's lands gelden was uitgeoefend, en dat hij van geene afhankelijke regters gediend wenschte te zijn.

Het heimelijk ingedrongen koninklijk besluit, dd. 13 november La. F. 40, was niet alleen krachteloos, omdat er een niet ingetrokken koninklijk besluit van vroegere dagteekening bestond, maar omdat men niemand, een tegen zijnen wil verdacht regterlijk gezag kon opdringen, veel minder dwingen om er gebruik van te maken. Duidelijk en ontegenzeggelijk bewees rekestrant ten overvloede, dat de zaak buiten regterlijke tusschenkomst, zonder vorm van proces, was aangevangen; dat zij ook buiten regterlijk gezag, zonder vorm van proces, behoorde afgemaakt te worden; dat de koning, uitsluitend grondwettig met het opperbestuur over de koloniën bekleed, uit kracht van zijn uitsluitend prerogatief, de eenig bevoegde regter was. — Of rekestrant zich uitputte in krachtige, gepaste vertoogen, — alles werd met een diep stilzwijgen beantwoord. De nieuwe regering, die zich zoo vrijzinnig, zoo regtvaardig, zoo naauwgezet tegenover de grondwet en de bestaande wetten des lands aan uwer majesteits onderdanen wenschte te doen kennen, bleef onverzettelijk ongevoelig; de zoo zeer befaamde goede trouw van Nederland, scheen aan het doel, om het herstel der geschondene geregtigheid te ontkomen, opgeofferd te moeten worden.

In dezen hoogst treurigen en ergerlijken toestand schreef rekestrant aan den nieuwen minister van justitie, den heer VAN HALL. Zijne Exc. had bij zijne officiële circulaire, dd. 9 april 1842, no. 37, de roem van onafhankelijkheid der regterlijke magt breed uitgemeten; volgens ambtspligt, — zoo rekende rekestrant, — kon de minister van justitie onmogelijk onverschillig blijven, wanneer hij schriftelijk herinnerend gewezen werd op de algemeen bekende aanmerkingen der Staten-Generaal op het budget, dienstjaar 1842 en 1843, van het departement van justitie; door de vier duizend gulden, die door de regering aan den voorzitter van den Hoogen Raad der Nederlanden, jaarlijks boven zijn wettelijk traktement van acht duizend gulden, waren toegekend, was, volgens HEd. Mog., de onafhankelijke voorzitter van het hoogste regts-collegie afhankelijk van de regering gemaakt; als in soldij staande zou hij kunnen beschouwd worden; die handelwijze zou tot verdenking aanleiding kunnen geven, enz. enz.

Requestrant meende dat de jeugdige, eerlijke minister van justitie, daar deze algemeen bekende daadzaak tot de geschiedenis behoorde, en alzoo niet kon worden tegengesproken, op requestrants beleefd en dringend verzoek, om de eer en de waardigheid der regering te redden, niet ongenegen zou zijn, als middelaar tusschen partij en contractant op te treden; te meer meende de ondergeteekende op Zijne Exc. te kunnen rekenen, omdat de zaak aan den minister niet onbekend was, en omdat requestrant niet alleen niet verzuimd had, den wanhopenden toestand gevoelvol te schetsen, in welken hij, door de koninklijke dispositie dd. 13 november letter F. 40 was gebragt, maar ook ruiterlijk aan den heer VAN HALL had verklaard, dat hij, in geen geval van afhankelijk regterlijk gezag zou gebruik maken.

De man, die als advocaat, ten allen tijde het onschendbaar eigendomsregt, het heilige regt van bilateraal contract, zoo waardig, zoo vurig in het openbaar verdedigd had, — in de regtvaardige gevoelens van zulk een beproefd man, was het onmogelijk zich te bedriegen, zoo meende requestrant, maar hij heeft zich schromelijk bedrogen gevonden. Twee opvolgende confidentiële missives, dd. 25 juni en 17 juli 1842, zijn met een diep stilzwijgen beantwoord.

Toen ook de minister van justitie op des ondergeteekendens schrijven een diep stilzwijgen bewaarde, toen

scheen Zijne Exc. niet te begrijpen, dat hij, als beschermer der geregtigheid, zijne partijdigheid, zijne magteloosheid deed kennen, en dat hij den stempel van waarheid op het geschrevene drukte. Rekestrant had, uit eerbied voor uwe majesteit, aan den minister van justitie over deze hoogstgewigtige nationale grieven confidentiëel geschreven, om, zoo veel mogelijk, het officiëel karakter van aanklagt te voorkomen; eene informele kennisgeving zou den eerlijken man genoegzaam zijn; — een schrander en voorzigtig staatsdienaar zou het onvoegelijke, om iemand, tegen zijnen verklaarden wil, eenen onbevoegden, eenen verdachten regter op te dringen, genoegzaam gevoelen, en alzoo getracht hebben, de onverzettelijke drijvers van den mislukten aanslag terug te brengen; niets was natuurlijker: maar geen schijn van geregtigheid, geen schaduw van goede trouw; de teleurstelling was volkomen, Zijne Exc. scheen voor rede en overtuiging onvatbaar te zijn. *(Vervolg later.)*

WELDADIGHEID.

Door een' der predikanten van Arnhem is dezer dagen ontvangen een brief, inhoudende *dertig gulden.* Aan hem of haar, die, zonder zich te noemen, dien brief heeft afgezonden, wordt, langs dezen weg, de goede ontvangst van denzelven gemeld, en tegelijk verzekerd, dat die gelden, overeenkomstig het uitgedrukt en weldadig verlangen, zullen aangewend worden.

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, willende de bezwaren, die er voor sommigen mogten gelegen zijn in de bepaling dezer stadskeure, om geene rij- of voertuigen, hand- of hondenwagens en kruiwagens ter bewaring op de openbare pleinen, straten, singels, enz. te plaatsen, zoo veel mogelijk uit den weg ruimen;

Brengen ter kennisse van de belanghebbenden, dat het hun wordt toegestaan voorschreven voorwerpen op het terrein bij de mestvaalten buiten de Velper-barrière te plaatsen.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse alhier gebruikelijk.

Arnhem den 28sten maart 1843.

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 31 maart tot en met 7 april.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: J. W. R. Werlingshoff, geb. Maijer, Z. — J. Schmidt, geb. van der Beek, Z. — M. van Meurs, geb. van Houten, D. — A. M. E. de Bruijn, geb. Koch, Z. — A. Foks, geb. Langelaar, D. — B. Kemperman, geb. Evers, Z. — A. C. Hemmij, geb Smelt, Z. — W. Jansen, geb. Meijer, Z. — M. F. Vegers, geb. Ruijten, Z. — J. F. van der Sluis, geb. Tulleken, Z. — A. M. barones van Hemert tot Dingshof, geb. barones van Zuijlen van Nievelt, Z. — J. Wolven, geb. ter Hoeven, Z. — W. van Lith, geb. de Veer, D. — E. Reh, geb. Janssen, Z.

Overleden: H. Gores, echtgenoot van A. J. de Breet, 28 j. 5 m. — J. H. Engelman, 22 j. — Doodgeb. D. van J. Messinger en P. B. Fransen — W. C. Jacobs, 3 j. 4 m. — M. Stokhuijzen, 4 j. 3 m. — C. M. van Vooren, 2 j. 4 m. — Doodgeb. Z. van J. van Tellingeu en M. E. Keck. — A. Beijtel, 6 j. 5 m. — D. van Grol, weduwenaar van E. Lamers, 77 j.

TE NIJMEGEN:

Gehuwd: J. de Blom met A. C. Koenders. — H. Brinkman met E. A. van Hinsbergen.

Bevallen: M. Janssen, geb. Evers, Z. — G. C. Cornelissen, geb. Rabbaljee, Z. — J. Degen, geb. Arts, Z. — J. C. Gijzen, geb. Brands, Z. — A. C. Peerenboom, geb. van Cuijk, D. — A. M. Schönberger, geb. Gelhart, Z. — W. Janssen, geb. Wijnakker, D. — M. J. Hoefnagels, geb. Denissen, D. — J. Baars, geb. Reijers, Z. — A. Wouters, geb. Kloosterman, Z.

Overleden: C. J. Meijer, geb. de Ridder, 74 j. — A. Bongaards, 5 j. 6 m. — Doodgeb. Z. van .... Derks en P. Broekman. — J. Meijer, 27 j. — M. C. Amweg, geb. Amend, 63 j. — W. G. Putters, 3 j.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: Geene.

Bevallen: J. ter Haar, geb. Gars, Z. — M. van Gelden, geb. Roodschild, D. — H. A. Meester, geb. Draassel, D. — J. M. Visser, D. — B. van Hagen, geb. Olthof, D.

Overleden: J. C. Sievers, 1 j. — J. C. Kroon, 15 j. — C. Peters, 14 j. — W. F. Albers, 2 j. — E. H. Starink, 12 j. — L. M. S. Soer, 5 j. — Doodgeb. Z. van J. Sprik.

TIEL:

Gehuwd: I. D. Blom met H. C. de Jongh.

Bevallen: C. van Zomeren, geb. van der Veen, Z. — W. F. T. L. Schuijl, geb. Hobbelman, D. — M. A. Klaassen, geb. Tollenaar, Z.

Overleden: W. Wielders, weduwenaar van E. van Setten, 73 j.

---

† † † Op Zaturdag den 15den April 1843, des middags ten 12 ure, ten huize van *J. P. FLORISSEN*, aan de Steenstraat te *Arnhem*, zal in het openbaar worden aanbesteed:

Het MAKEN *van een* GEBOUW, *strekkende tot vergrooting van het locaal voor de* STADS-BANK VAN LEENING, *te* Arnhem, *met al de daartoe benoodigde* LEVERANTIEN *en* ARBEIDSLOONEN.

Het Bestek en de daartoe behoorende Teekeningen zullen, van heden af, ter lezing en inzage gereed liggen bij de Weduwe *MAIJEN*, in het Koffijhuis *de Harmonie*, te *Arnhem*, terwijl des morgens vóór de aanbesteding door den Stads-Architect *HEUVELINK*, aan des begeerenden, aanwijzing zal geschieden.

Men is voornemens in het Koffijhuis *het Zwijnshoofd*, te *Zutphen*, ten overstaan van den te dier stede residerenden Notaris Mr. *A. W. DE GRIENT DREUX*, op den 19den April 1843, des namiddags om 4 uur, bij inzet te veilen, en 14 dagen daaraanvolgende, zijnde Woensdag den 3den Mei, opgezegde uur en plaats, *naar genoegen geldende*, finaal te verkoopen:

1°. Een onlangs geheel nieuw wel doortimmerd HEERENHUIS, alleraangenaamst gelegen binnen *Zutphen*, op de Spittaalstraat, bestaande in *drie* BENEDEN- en *vijf* BOVEN-KAMERS, *twee* vertrekken voor DIENSTBODEN, ruimen KEUKEN met WEL- en REGEN-WATERSPOMP, benevens KELDERS en verdere GEMAKKEN; voorts den daarbij gelegen TUIN, kadastraal Sectie F Nos. 2814 en 2013, in huur gebruikt wordende bij den Heer BARON *DE VOS VAN STEENWIJK*; kunnende het Huis, na behoorlijke belet gevraagd te hebben, des Maandags en Donderdags voormiddags van 10 tot 2 uur, bezigtigd worden.

2o. Eene BANK, in de *Groote Kerk*, te *Zutphen*, bevattende *vijf* ZITPLAATSEN, gemerkt A. A. A. No. 10; zoo bij Zitplaatsen als in massa.

3o. Eene ZITPLAATS in de *Broederen-Kerk*, gemerkt A, No. 3.

Nadere informatiën te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris te *Zutphen*.

De Notaris *COLENBRANDER*, te *Nijkerk*, zal, in het Logement *de Roskam* aldaar, op Woensdagen den 19den en 26sten April 1843, des voordemiddags om 11 uur, bij inzet veilen en finaal verkoopen:

De BOEREN-HOFSTEDE, *BOKHORST* of *KLEIN BOKHORST* genaamd, gelegen onder *Putten*, in de Buurtschap *Diermen*, en bestaande in eene BOERENWONING, een BAK- of ZOMERHUIS, twee TABAKS-SCHUREN met eene ARBEIDERSWONING, twee SCHAAPSKOOIJEN, twee HOOI- of KORENBERGEN en een VARKENSHOK; benevens HOFSTEDE, TUIN, BOOMGAARD en onderhoorige geheellijk tiendvrije TABAKS-, BOUW-, HOOI- en WEILANDEN; groot te zamen 29 Bunders, 81 Roeden en 10 Ellen, vol morgengeld gevende; in de grondlasten aangeslagen op *f* 78.83 en verpacht tot Petri en Paschen 1851 aan *H. HOONHORST*, voor *f* 530 's jaars, onder welke pacht, het HOUTGEWAS niet mede is begrepen, gelijk daaronder evenmin is begrepen $\frac{1}{14}$ in het tot *Schoolgebouw* dienend Huis, *de Keizerskroon*, met Tuin en Erf, in *Diermen* onder *Putten*; voorts *eene* STOELEN ZITPLAATS in de Kerk der Gereformeerde Gemeente te *Putten*, en *twee* STOELEN ZITPLAATSEN, in de Kerk der Gereformeerde Gemeente te *Nijkerk*; alles mede tot die Hofstede behoorende.

VERKOOPING

VAN

BLOEMEN EN GEWASSEN.

Op Woensdag den 12den April 1843, des voormiddags ten 11 ure, zal men te *Arnhem*, op de Steenstraat, ten Huize van den Kastelein *FLORISSEN*, publiek en voor contant geld verkoopen, eene groote en schoone partij alle soorten van BLOEMEN, bestaande in:

CAMELLIA'S, RHODODENDRUMS, ARBOREA'S, ACCACIA'S, PIOENIE ARBOREA'S, ERICA'S, alles in Knop en Bloem; ORANJE-BOOMEN *met Vruchten;* eene groote partij diverse soorten van ROZEN, HEESTERS en andere Gewassen, en hetgeen meerder ter verkoop zal worden aangeboden.

Te zien Dingsdag voor den verkoop.

OPROEPING VAN SCHULDEISCHERS.

De tweede vergadering ter verificatie van schuldvorderingen, ten laste van den failliete boedel van *WILHELMUS AVERINK*, te *Harderwijk*, is bepaald op Woensdag den 10den Mei 1843, des morgens ten elf ure, in een der Localen van het Paleis van Justitie te *Arnhem*; en worden mitsdien alle schuldeischers van dezen boedel, die hunne vorderingen nog niet hebben doen verifiëren, tegen voorschreven tijd en plaats opgeroepen, om de bewijzen hunner vorderingen, in te leveren.

Arnhem, den 7den April 1844.

De Curator in het Faillisement,
E. L. J. VITRINGA.

---

† † † Een goed beklante BAKKERIJ met [illegible] GEREEDSCHAPPEN, TE HUUR, [illegible] primo Mei. — Te bevragen bij *D. B[illegible]GERS*, te *Arnhem*.

Uit de Hand te Koop:

Een ligte GLAZEN-WAGEN, op [illegible]men; eene TILBURY; eene *Fran[illegible]* CHAISE; en een nieuwe BOEREN-W[illegible]GEN. — Te bevragen, *franco*, bij *G. v. BAA[illegible]* Mr. Smid te *Tiel*.

Aan het GALANTERIE-MAGAZIJN *v[illegible] S. L. JACOBS*, bij de Velperpoort, *Arnhem*, is ontvangen eene groote pa[illegible] PARASOLS en PARAPLUIES, prima kwaliteit; G[illegible] DAMES-HANDSCHOENEN à 75 Cent het paar; *Z[illegible]den* en *Garen* HANDSCHOENEN van alle groott[illegible] alle soorten van DAMES-SCHOENEN à *f* 1,80 het pa[illegible] Dames CORSETTEN à *f* 3; BANDEAUX en TO[illegible]REN: alle soorten van nieuwe Heeren WANDE[illegible]STOKKEN, PARFUMERIEN, echte EAU DE CAR[illegible] en vele nieuwe goederen meer. — Alles tot bijzo[illegible]der lage en vastgestelde prijzen.

Voorloopig berigt.

De Ondergeteekende, FABRIEKA[illegible] EN WINKELIER IN HOEDEN, en[illegible] te *Utrecht*, berigt aan het Geëer[illegible] *Arnhemsche Publiek*, dat hij te deze stede, in de Vijzelstraat, Wijk D. No. 80, met [illegible] omtrent Mei eerstkomende, onder de Directie v[illegible] zijnen Zoon, zal oprigten een DEPOT, zeer ru[illegible] gesorteerd niet slechts in alle soorten van MAN[illegible] HOEDEN en PETTEN, naar de nieuwste fatsoenen, maar ook in al hetgenen, wat voor CIVIEL en M[illegible]LITAIR COSTUUM in zijn vak behoort.

J. LEENARTS.

GENUA-TAFEL-OLIE, supra fijne, à 70 cents de heele en 40 cents de halve fles[illegible] (verzegeld) bij *D'ARNAUD GERKENS*, in [illegible] Broederenstraat, te *Arnhem*.

Nota. Deze gemelde Olie is in de voornaamste St[illegible]den van ons Rijk verkrijgbaar gesteld, en men k[illegible] de 3 flesschen op 2 Nederlandsche kannen bepalen; de flesschen worden à 10 centen berekend en wederom in betaling aangenomen. — *Brieven franco.*

. Bij *J. F. THIEME*, te *Nijmegen*, is van de pers gekomen:

DENKBEELDEN

VAN EEN

OUD' SOLDAAT

OVER EENE

ZUINIGER EN DOELMATIGER ZAMENSTELLING

VAN HET

NEDERLANDSCHE LEGER,

in gr. 8vo, met 5 Tabellen.

Deze belangrijke brochure is in alle Boekwinkels voor f 1.25 te bekomen.

Marktprijzen.

Arnhem, 7 april 1843.

Oude Weit van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Nieuwe Weit* van *f* 7.50 tot *f* 9.30; *Rogge* van *f* 6.80 tot *f* 7.30; *Boekweit* van *f* 5.70 tot *f* 6.50; *Garst* van *f* 5.25 tot *f* 0,00; *Vriesche Haver* van *f* 3.50 tot *f* 00.00; *Voerhaver* van *f* 2.[illegible] tot *f* 3.20; *Witte Boonen* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Paardeboonen* van *f* 5.50 tot *f* 5.75; *Graauwe Erwten* van *f* 0,0[illegible] tot *f* 00.00; *Groene Erwten* van *f* 0.00 tot *f* 00.00; *Geele Erwten* van *f* 0.00 tot *f* 0.00; *Koolzaad* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Raapzaad* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Klaverzaad* van *f* 26.00 tot *f* 32.00; *Aardappelen* van *f* 1.40 tot *f* 1.70; *Boter* van *f* 0.65 tot *f* 0.75 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 8 April 1 El 4 Palm 0 Duim; gew. 5 Duim; gev. 0 [illegible]

Prijs-Courant der Effecten.

VRIJDAG 7 APRIL.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4½ [illegible]
NEDERL. Werk. Schuld à 2½ pCt.	56	$56\frac{1}{8}$	$56\frac{1}{8}$
Dito Dito » 5 »	$101\frac{1}{16}$	$101\frac{1}{8}$	$101\frac{1}{8}$
Amortisatie-Syndicaat » 4½ »	98	$98\frac{1}{8}$	$98\frac{1}{8}$
Dito Dito » 3½ »	82		
Handelmaatschappij » 4½ »	$135\frac{3}{4}$	$135\frac{7}{8}$	$135\frac{3}{4}$
Nieuwe Dito » 4½ »			
Dito Dito 1837 » 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	$100\frac{1}{16}$	$100\frac{1}{8}$	$100\frac{1}{16}$
Spoorweg Haarlem » »			
Aand. Rijn Spoorweg » 4½ »	$93\frac{3}{8}$	$93\frac{1}{2}$	
FRANKR. Inschrijv. Gr. B. » 3 »			
SPANJE. Leening Ardoins » 5 »	$19\frac{11}{16}$	$19\frac{7}{8}$	[illegible]
Dito onbep. stukk. » 5 »	$18\frac{1}{4}$	$18\frac{5}{8}$	
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 2½ »	$42\frac{1}{4}$	$42\frac{1}{4}$	[illegible]
RUSL. H. & C. 1798, 1816 » 5 »	107		
Dito 1828, 1829 » 5 »	$106\frac{1}{8}$		
Dito 1831, 1833 » 5 »	$98\frac{1}{4}$		
Oblig. bij *Hope* » 4 »	$90\frac{1}{4}$	$90\frac{3}{8}$	
OOSTENR. Aand. à fl 100 » f »			
Dito à fl. 250 » »			
Metalliek » 5 »			
Dito » 2½ »			
BRAZILIE. Dito Dito » 5 »	$77\frac{1}{2}$		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.